

ven, saafremt ikke de vanskelige Pengeforhold havde været. Disse have gjort det nødvendigt at ty til et fremmed Pengeinstitut, og som vi hørte af den ærede Forslagsstiller, vil en Udsættelse af Sagen gennem en Behandling i et Udvalg rimeligvis føre til, at hele Sagen dermed bliver opgivet, og at disse fremmede Penge saaledes ikke blive anbragte i denne Bane. Det vilde imidlertid forekomme mig noget besynderligt, om vi paa en Tid, hvor der i Almindelighed klages over Arbejdsløshed, Forretningsløshed og Pengemangel, ikke skulde ønske, at et Foretagende, som vi i rolige Tider havde fundet fuldstændigt forsvarligt, blev udført ved Hjælp af fremmede Penge, som kom herind og kunde beskæftige en Del af den arbejdsløse Mængde her i Landet, og jeg kan derfor ikke Andet end ønske, at Sagen maa blive fremmet saa hurtig som mulig, for at den kan komme til Udførelse, og det ved det Institut, som har stillet det som en Betingelse, at det snart maatte have Bæst, om Udsættelsen kunde finde Sted eller ikke, for at ville blive staaende ved sit Tilbud om at anbringe sine Penge i dette Foretagende.

Berg: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem (Spøgsbro) i, at Loven om Faxe-Rødviig-banen har været til Behandling i et Udvalg, men dette Udvalg indstillede med det ærede Medlem som Ordfører, at Koncessionen for denne Bane kun maatte gives paa den Betingelse, at Anlægget gjordes færdigt og aabnedes for Benyttelsen efter en fuldstændig Driftsplan inden den 1ste Oktober 1879. Det er paa denne Betingelse, at Udvalget den Gang gav Sagen sin Tilslutning. Det foreliggende Lovforslag kræver altsaa en Forandring i den Betingelse, som Udvalget den Gang stillede. Havde der staaet den 1ste Oktober 1881 i Udvalgets Indstilling, saa kunde det ærede Medlem have sagt, at denne Sag havde vi behandlet; men Spørgsmaalet om 1881 har ikke været til Behandling i Udvalg; det er et helt nyt Spørgsmaal, og det trenger altsaa til en ny Overveelse. Dersom Statskassen Intet havde med Sagen at gjøre, og dersom det ikke var Hensyn, som kunde tages nu, men som det Udvalg, der den Gang var nedsat, ikke kunde være opfordret til at tage under de daværende økonomiske Forhold, saa vilde Stillingen have været noget anderledes. En Henviisning til Arbejderforholdene kunde være meget god, dersom man havde nogensomhelst Garanti for, at der ikke med de Fremmedes Penge fulgte fremmede Entrepreneurer og fremmede Arbejdere. Dette udtaler jeg ikke imod selve Forslaget, men imod de Grunde, som de Herrer fremsatte for, at der ikke skulde nedsettes et Udvalg. Naar jeg stemmer for et Udvalgs Nedsættelse, da stemmer jeg ikke derved for, at alle de Spørgsmaal, som det ærede Medlem omtalte, skulde drages ind under dette Ud-

valgs Overveelse. Jeg stemmer ikke for Udvalgs Nedsættelse for derved at fremsætte en Modstand imod selve Lovforslaget, men blot for at faae dette Lovforslag med de dertil hørende Omstændigheder belyst paa sædvanlig Maade, og jeg nærer det Haab, at, hvis der bliver nedsat et Udvalg, dette Udvalg da vil behandle Sagen med al mulig Hurtighed. Jeg skal forøvrigt tilføje, at jeg ikke kan erkjende det Rigtige i at fremkomme med et Lovforslag med et saadant Pres paa hurtig og expedit Behandling, naar der ikke gives nærmere Oplysninger end dem, som det ærede Medlem (Scapenius) fremsatte. Kunde de, der have med Sagen at gjøre, ikke give Rigsdagen en noget længere Frist til Overveelse af Spørgsmaalet, eller skulde det gjøres til Skik her, naar man vilde have en forsøgt Begunstigelse fra Representationens Side i en eller anden Retning, at man da blot behøvede at fremsætte: det er simpelt her nødvendigt, frem det hurtig, ellers kunne vi Intet gjøre ved det. Jeg tror ikke, at dette er rigtigt; det er bedre at forlange, at en Sag skal komme ind saa betids, at man kan drøfte den med sædvanlig Tidsfrist, end at komme med en saadan Fordring om hurtig Expedition, især naar Sagen ikke er lebsaget af meget omhyggelige Oplysninger. Efter hvad jeg har sagt, vil jeg saaledes ikke have udtalt mig mod Lovforslagets Fremme, men jeg har kun villet tale for, at forskjellige Spørgsmaal medoptages, og at dette nye Forslag, der ikke har kunnet prøves af det forrige Udvalg under de Forudsætninger, som nu ere tilstede, nyder en sædvanlig Behandling.

Scapenius: Det er ganske vist sandt, hvad det ærede Medlem, der nu satte sig, sagde, at det nye Spørgsmaal, som er kommet ind her, er Spørgsmaalet om at forlænge Tidsfristen til 1ste Oktober 1881, men det er lige saa sandt, at hvis Tidsfristen i Loven af 4de Mai 1875 var bleven sat til 1ste Oktober 1881, saa havde det ikke været nødvendigt at fremkomme med dette Lovforslag. Hvad angaar det ærede Medlems mærkelige Ytring om at lægge Pres paa Rigsdagen, da er det dog virkelig at gjøre et enkelt Medlem som mig altfor stor Ære. Jeg er ikke i Stand til at lægg Pres paa det høie Thing. Jeg stiller ikke nogen Fordring til det høie Thing, paa ingen Maade, jeg stiller blot i al Beskedenhed en Anmodning til det høie Thing paa mine egne og den Egn's Vegne, jeg repræsenterer. Mere har jeg ikke gjort, og Andet kunde ikke falde mig ind. Og jeg vil i Sandhedens Interesse sige, at hvis de Herrer ville unde os den Forlængelse, som vi nu bede om; saa maa de, hvis vi skulle have nogen Nytte af denne Forlængelse, gjøre det lidt hurtigt; thi ellers vil det, af Hensyn til de Forhandlinger, som nu ere færvende, være for silde. Jeg veed ikke, hvorledes jeg skulde være i Stand til at udtrykke mig ander-